

Dag passant, dag tochtgenoot.

Bij het begin van de lockdown van het voorjaar riep Lutgard ons op om -ook al zouden we die dag niemand op bezoek krijgen of ter kerke gaan- toch op de zevende dag telkens zondagskleren aan te trekken. Ondertussen zijn we in deze 'lockdown van het najaar' toe aan de tweede zondag zonder liturgie. Niet alles wat we in maart deden, kunnen we nu doen. Net als in het voorjaar zal hier wel elk weekend terug een kerkblaadje beschikbaar zijn om mee te nemen naar huis, geschreven bij de lezingen van de zondag.

Op de zevende dag spannen wij de spieren van onze ziel: onze intuïtie, onze aandacht, ons vermogen tot herdenken, schrijft Oosterhuis. We proberen het leven te vergeven dat het ons afmat, teleurstelt, teistert; en proberen het te aanvaarden als òns leven, het zin te geven, wijzer te worden. Op zondag oefenen wij aparte talenten met verhalen die onze verbeeldingskracht tarten, met woorden boven de chaos uit.

Die verhalen van vandaag gaan over wijsheid en waakzaamheid.

De eerste lezing is een loflied op de wijsheid. Geen eigen wijsheid, en ook niet van de soort kennis-om-de-kennis, maar bijbelse wijsheid: uit verlangen gezocht door mensen, met het hart gevonden in God.

Wijsheid die -hoewel ze van boven komt- voor niemand te hoog gegrepen is.

In het evangelie gaat het over vijf wijze en vijf dwaze bruidsmeisjes. Een verhaal waarmee de evangelist aanspoort tot waakzaamheid (Matteus zijn komende zondagen krijgen stilaan het karakter van advent). Het zijn de waakzamen -zo las ik- die in een soms donkere wereld toch licht zien ; de tere tekenen van God.

Wijsheid zoeken, waakzaam worden is een levenslang avontuur van pogen en tasten. In coronatijd is dat niet minder, maar ook nu moeten we het niet alleen proberen. *'Al is mijn stem gebroken, mijn adem zonder kracht, het lied op and're lippen draagt mij dan door de nacht'* is een vers uit een lied dat hoort bij deze zondag.

Verlichte dagen gewenst -om de nacht uit te houden en onderweg voor mekaar licht en warmte te zijn.

En Lutgard, dat van die kleren blijft natuurlijk ook overeind.

Het hoort voortaan bij zondagen als deze, precies zoals koffie bij de ochtend.

32^e zondag 7-8 november 2020

Wijsheid 6, 12-16 / Mt 25, 1-13

- **gebed**

We bidden om wijsheid en waakzaamheid voor die wijde wereld nu zo getroffen wereld:

Nieuw licht overal waar de stoppen van de hoop zijn doorgeslagen.
Nieuwe liefde overal waar de aandacht voor elkaar is verflauwd.
Nieuwe ogen overal waar mensen het niet meer zien zitten, op elkaar zijn uitgekeken.
Nieuwe adem overal waar duister en dood het leven hebben aangevreten:
van het grote moorden tot het kleine handgemeen,
van de grote honger tot ieders eenzaamheid,
van het grote wantrouwen tot ieders gebrek aan mededogen.

We bidden om Christus, de nieuwe mens,
dat Hij als licht opstaat in ieder van ons
en in die wijde wereld waarmee we verbonden leven...